

γοι, λήγονται και τὰ σοφίσματα ἐν τῇ λογικῇ, ἴδε Ἀριστ. Τοπικ. 8. 12, Πλάτ. Θεαιτ. 148B. 2) ἐπὶ προσώπων, ψευδόμενος, ψευδολόγος, και ὡς οὐσιαστικ., ψεύστης, οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσει πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός Πλ. Δ. 235 (τὸ μόνον παράδειγμα παρ' Ὀμηρῶ) ἴσως μάλιστα τὸ ὄρθος τονισμός ἐστὶν ψευδέσσει ἐκ τοῦ εὐυδός) τοὺς θεοὺς ψευδῆς τίθησι Σοφ. Φιλ. 992, πρβλ. Ἀντιγ. 657-ψ. ἔφρυξ Ἑρμ. Ὀρ. 1607, πρβλ. I. Δ. 852-ψ. φαίνομαι, ὁποκαλύπτομαι ψευδόμενος, Θουκ. 4. 27, πρβλ. Πλάτ. Θεαιτ. 148B. ψ. ἐπιδεικνύται τινὰ ὁ αὐτ. ἐν Χαρμ. 158D—οὕτως ἐν τῷ ὑπερθ. ψευδέστατος, Αἰλ. Ποικ. Ἰστ. 14. 37, πρβλ. Ἐ-ουμ. Μέγ. 110. 29. 3) τὰ ψευδῆ, ψευδῆ, ψευδία, ψευδῆ λέγειν Αἰσχύλ. Ἀγ. 625, Ἀντιφῶν 112. 34, κλπ.—οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ κατὰ Αἰσχύλ. Ἀγ. 620-ψ. διαβάλλειν τινὰ Ἀριστοφ. Ἰπκ. 64-ψευδῶν συγκολλητῆς ὁ αὐτ. ἐν Νεφ. 446. 4) ψευδῶν ἀγορὰ, παρ' Ἰπκ. ἐν Ἐπιδημ. τὸ γ' 1077, 1079, λέγεται δεῖ ἦτο τὸ μέρος τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀγορᾶς ἐνθα ἐπωλοῦντο πθηκὸν ἴσως ὡς κίβδηλα ἀπομιμήματα τοῦ ἀνθρώπου.

II. Παθ., ἐφευρισμένος, ἠπατημένος, ψευδῆς γενομένην Εὐρ. I. Δ. 852. III. Ἐπίρρ., ψευδῶς λέγειν Εὐρ. I. T. 1309-προσποιεῖσθαι Θουκ. 1. 137-ψ. δοξάζειν Πλάτ. Φίληθ. 40D-ψ. γενέσθαι φθόβον Πολύδ. 5. 110, 7.

ψευδ-ησιόδεις, ον, ψευδῶς ἀποδιδόμενος εἰς τὸν Ἡσίοδον, Κικ. πρὸς Ἄττ. 7. 18.

ψευδ-ερεῦς, ἔως, ὁ, ψευδῆς ἱερεύς, Ἰωσήπου Ἰουδ. Ἀρχ. 9. 6, 6.

ψευδῆς, ιος, ὁ, ἡ, ποιητ. λέξις = ψευδῆς, Πινδ. Ν. 7. 72. ψευδ-ισθ-δομος, ον, οἰκοδομηθεὶς ἐκ λίθων ἀνίσων τὸ μέγεθος, Βιτιυν. 2. 8.

ψευδο-θασίλευς, ἔως, ὁ, ψευδῆς βασιλεὺς, ψευδῶς ἀντιποιοῦμενος τῆς βασιλείας, Βυθ.

ψευδοδοθῆσθαι, ἡ, ψευδῆς βοήθεια, Ξεν. Ἰππαρχ. 5, 8, Πολύαινος 3. 9. 32.

ψευδοδοκῶνιον, τό, ψευδές, οὐχὶ γνήσιον βουόνιον. εἰδος θάμνου, ἴσως Trinia dioica, Διοσκ. 4. 125, ἴδε Plin. H. N. 24. 96.

ψευδο-θραχμάνας, οί, ψευδέες βραχμάνας, Ἐπιφ. II, 797C. ψευδοκαυρόμακαι, ἐπαίρομαι, γαυριῶ ἐπὶ ἀρεταῖς· μὴ ὑπαρχύσαις, Τζέτζ. Ἰστ. 4. 720.

ψευδογλωττώω, = ψευδολογέω, Φρόν. ἐν τοῖς Α. Β. 73.—ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 394.

ψευδογνωστικός, ψ οὐδης γνωστικός (ὁ Ἰουστίνος), (Ὀριγέ.) φιλοσοφικ. ἐκδ. Μί. σ. 3203.

ψευδογραφῆμα, ζωγραφῶν ψευδῶς μάλιστα ἐπὶ τῆς γραφῆς μαθηματικῶν σχημάτων, Ἀριστ. Τοπ. 1. 1, 5, κ. ἄλλ., πρβλ. Κλήμ. Ἀλεξ. 768— Παθ., Ἀριστ. Τοπ. 5. 4, 2, 8. 10, 3. 2)

γράφω ψευδῆ, Πολύδ. 12. 8, 6., 16. 14, 8.

ψευδογράφημα [ᾧ], τό, τὸ ψευδῶς γεγραμμένον, σχῆμα πλημμελῶς διαγεγραμμένον, Ἀριστ. Σοφιστ. Ἐλεγ. 11, 3.

ψευδογραφία, ἡ, ψευδῆς διαγραφῆ γραμτικῆς ἢ σχήματος, Ἀρχύτ. παρὰ Σαβ. Ἐκλογ. 1. 724. 2) ψευδῆς περιγραφή, Ἀθῆν. 216C.

ψευδογράφος [ᾧ], ον, ὁ γράφων ψευδῆ γεωμετρικὰ σχήματα, ψευδῆς γεωμετρικὸς ὁπολογισμῶς, Ἀριστ. Σοφιστ. Ἐλεγ. 11, 6. 2) ὁ γράφων ψευδῆ, Θωμ. Μάγιστρ. 158.

ψευδοδαιπνον, τό, ψευδές, οὐχὶ πραγματικὸν δαιπνον, Αἰσχύλ. Ἀποσκ. 251.

ψευδοδακτύς Ὀδυσσεύς, Εὐστ. εἰς Ὀδ. Σ. 1494, 48.—δακτύς δὲ ὁ ἐπαλιος κατ' Ἠδισταρχον.

ψευδοδηφόβος (ἢ Ἀθηνᾶ), ψευδῆς Δηφόβος, Εὐστ. εἰς Ἰλ. Σ. 1368, 5(;) .

ψευδοδικάκωνος, ὁ, ψευδῆς δικάκωνος, ὁ μὴ ὦν ἀλλὰ προσποιοῦμενος δεῖ εἶναι δικάκωνος, Βυθ.

ψευδοδικαλεκτηικός, ἡ, ὄν, ὁ ψευδῶς προσποιούμενος δεῖ εἶναι ἐμπειρος περὶ τῆν διαλεκτικῆν, Γαλην. 8. 622.

ψευδοδιήγησις, ἡ, ψευδῆς διήγησις, Εὐστ. εἰς Ὀδυσσ. Σ. 1741, 37.

ψευδοδιδασκαλία, ἡ, ψευδῆς διδασκαλία, Πολύκαρ. πρὸς Φιλ. 7.

ψευδοδιδάσκαλος, ὁ, ψευδῆς διδάσκαλος, Β' Ἐπιστ. Πέτρ. β', 1, Κύριλλ. Ἀλεξ. τ. 5, σ. 390C.

ψευδοδικταμανον, τό, ψευδές, οὐχὶ γνήσιον δικταμανον, Ἰπκ. 572, 43, Διοσκ. 3. 38— ἐθεορρ. περὶ Φυτ. Ἰστ. 9. 16, 2, ὁ Schneid. -δικταμανον.

ψευδοδίπτερος, ον, ψευδῆς δίπτερος, δηλ. ναεῖς ἔχων μόνον μίαν σερᾶν κινῶν κατὰ τὰς πλευρῆς, εἰ καὶ ὑπάρχει χωρὸς κινῶς διὰ δύο σερᾶς, Βιτιυν. 3. 1.

ψευδοδοξάζω, μέλλ. -ίσω.— ψευδοδοξῶ, δοξάζω ψευδῶς, ἀπατώμαι, ἔχω πλημμελῆ ὄψεαν ἢ γνώμην, Πολύδ. 10. 2, 3, ἴσω· πλημμ. γρ. ἀντὶ τοῦ ἔπομ.—ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 259.

ψευδοδοξέω, δοξάζω ψευδῶς· ἔχω πλημμελῆ ὄψεαν ἢ γνώμην Πολύδ. 16. 12, 11, Στέτζ. Ἐμπ. Μ. 8. 63, Φίλων 1. 363.

ψευδοδοξία, ἡ, ψευδῆς δοξασία, ἰσφαλισμὸν γνώμης, Στράβ. 680, Πλλουτ. 2. 716B, κλπ.

ψευδοδόξος, ον, ὁ ἔχων ψευδῆ ἢ παπλανητικὴν ὄψεαν ἢ γνώμην, ἠπατημένος, διωκτῶν ἐν ἀπάτῃ, Γαλην. 19. 484.

ψευδοειδής, ἔς, ὁ φαινόμενος ψευδῆς, ἀπατηλός, Εὐδοκία ἐν Ἰωνιά σ. 55.

ψευδοεινέδρα, ἡ, = ψευδενέδρα, Πολύαιν 3. 9, 32, πρβλ. Λοβικ. εἰς Φρόν. 676.

ψευδοεορταί, αἱ ψευδεῖς εορταί, Ἰσαακ. Ἀρμεν. ἐν Μί. πα. gr. τ. 132, σ. 1197.

ψευδοέπειτα, ἡ, ψευδολογία, ψευδῆς—Ὡσαύτως -επίεω, ψευδοῶν, ψευδομαι· καὶ -επιθῆ, ἔς, ὁ λαλῶν ψευδῆ, ψευδόμενος,—ἀπαντα παρὰ Κυριλλ. Ἀλεξ. I, 432C, II, 329, κλπ.

ψευδο-επισκόπος, ὁ, = ψευδοεπισκόπος, δ ἴδε.

ψευδοεργημάτων, [ῆ], ον, ὁ, ὁ ψευδῆς ἐρμητικῆς, προσποιούμενος δεῖ εἶναι ἐρμητικῆς, Ἰω. Δαμασκ. πρὸς Θεοφ. σ. 130, κλπ.

ψευδοθεός, ὁ, ψευδῆς θεός, Ἀθαν. τ. 2. σ. 15, 23, 73.

ψευδοθεοσεβέω, θεοσεβῶ ψευδῶς, Εὐθ. Ζυγαβ. ἐν Μί. πα. gr. τ. 131, σ. 33.

ψευδοθύρον, τό, ψευδῆς, δηλ. μυστικῆς θύρα, Cic. in Verrem 2. 2, 20, κ. ἄλλ.

ψευδοθερεῦς, ἔως, ὁ, διάφ. γραφ. ἀντὶ ψευδιερεῦς, Ἰωσήπου Ἰουδ. Ἀρχ. 8. 8, 5.

ψευδοτοστέριω, μέλλ. -ήσω, ἰστορῶ, διεγχοῦμαι ψευδῶς, Εὐστ. 363. 37.

ψευδοκαῖα, ἡ, ψευδολογία, οὐχὶ γνήσια κασία, Στράβ. 774, Διοσκ. 1. 12· παρὰ Γαίην. 14. 258, -κασιαία.

ψευδοκατάνυξις, εἰως, ἡ, ψευδῆς, οὐχὶ πραγματικῆς κατάνυξις, Ἐκκλ.

ψευδοκατηγορέω, κατηγορῶ ψευδῶς, Cod. Justin. I, 4. 37, 7.

ψευδοκατηγορία, ἡ, ψευδῆς κατηγορία, Μανέων 4. 332, Κύριλλ. Ἀλεξ. VI, 680B.

ψευδοκατήγορος, ον, ὁ ψευδῶς κατηγορῶν, συκοφάντης Ἠούχ.

ψευδοκεφάλαιον, τό, κεφάλαιον ψευδῶς οὕτω καλούμενον, Ρήτορες (Walz) τ. 3, σ. 621.

ψευδοκῆρυξ, [ῆ], (ῆρυξ). ὕκος, ὁ, ψευδῆς, ψευδόμενος κῆρυξ, Σοφ. Φιλ. 1307.

ψευδοκιννάμικον, τό, ψευδές, οὐχὶ γνήσιον κιννάμικον, Διοσκ. 1. 13.

ψευδο-κλειδίον, τό, ψευδές κλειδίον, εφευρόμενον, Σχόλ. εἰς Ἀριστοφ. Θεομορφ. 429.

ψευδοκλητεία, ἡ, ἀγωγὴ κατὰ τινος δεστικῶς ὑπέγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ἔς· μάρτυρος ἐν τινε κλήσει, γραφῇ ψευδοκλητείας, κατηγορία ἡ ἀγωγὴ κατὰ τοιαύτης ὑπογραφῆς, Δημ. 1252.

6· κλητεύειν τινὰ τῆς ψευδοκλητείας αὐτόθε· 1251. 21· ψευδοκλητείας τρις ἐφλεῖν Ἀ. δοκ. 10. 22.— Ἡ γραφὴ αὕτη ὑπάρχει ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν Ἀντιγράφων τοῦ Δημ. καὶ παρὰ Πολύδ. Η', 40, 44· ψευδοκλητεία φέρεται παρ' Ἄνδοκ. καὶ ὡς διάφ. γραφ. παρὰ Δημ., ψευδοκλητεία παρὰ Σουῖθ.— Καθ' Ἄρποκρ.: «ψευδοκλη εἰα· ὄνομα δίχης ἐστίν, ἡ· εἰσὶται· οἱ ἐγγεγραμμένοι ὀρεῖται ἐν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὴν αἰτιῶνται τινος ψευδῶς κατασκευάσθαι κλητέρας καθ' ἑαυτῶν πρὸς δίχην ἀφ' ἧς ὄφρον, ἔστι δε παρὰ τε ἄλλοις ῥήτορσι καὶ Ἰσαφ' ἐν τῷ πρὸς Νικοκλεα περὶ γυριού.— ἴδε X. Χαριτωνίδου Ποικίλα Φιλολογικὰ τόμ. Α', σ. 439, 897.

ψευδοκλητήρ, ἦρος, ὁ, ὁ ψευδῶς ἐπιγράφων τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα εἰς κλήσιν τινος, Θεοδμπ. Ἰσ. ορ. 297, μετὰ διάφ. γραφ. -κλήτωρ.— ἴδε Κόντου Γλωσσ. Παρατηρ. σ. 318.

ψευδοκρίματον χρυσίον, τὸ ψευδοῦς, κίβδηλον κρῖματος, Ἐπιγρ. Ἀθηνῶν. CIA. I 196.

ψευδοκῆρη, ἡ, ψευδῆς κῆρη, Πολύδ. Δ', 151 κ. ἄλλ.

ψευδοκρητής, [ῆ], οἰ (ἢ -κρητής. ου), ὁ, ψευδῆς ἢ κακὸς κρητής, Achm s'Oeipr. 170. ἴδε Κόντ. Γλωσσ. Παρατ. 428, 429.

ψευδοκρινῶν (ὁ Σαλιμωνέου), Ν. Χων. ἐν Σάβ. Μεσ. βιβλ. τ. Δ', σ. 94.

ψευδοκτύπέω, ἐγείρω θόρρον ψευτῆ, κομπάζω διὰ ψευδῆ προτερήματα, Ἐκκλ.

ψευδοκύπειρος, [ῆ], ὁ, καὶ ἡ, νόθος κύπειρος, παρὰ Plin N. H. 17. 30.

ψευδοκύων, κυνός, ὁ, ψευδῆς κυνικός, Πλουτ. Βροῦτ. 34.

ψευδολατρεία, ψευδῆς λατρεία, Κύριλλ. Ἀλεξ. I. 592B, III, 817B, κλπ.— λατρητής, ὁ, ὁ ψευδεῖς θεοὺς λατρεύων, Θεόδ. Δικ. 2. 73,

ψευδολήρημα, τό, ψευδές ἰληρημα, ἀνόητον ψεύδος, Τζέτζ. Ἰστ. 10. 868.

ψευδοληστής, ὁ, ψευδῆς ἡσθητής, ὄνομα κωμῳδίας τινὸς τοῦ Τιμοκλέους.

ψευδλίτρος, ον, Ἄττ. ἀντὶ ψευδοῦντερος· ψ. κονία, σάπων κατασκευασμένος ἐκ ψευδοῦς ἰτρου ἢ νενοθευμένης σάδας, Ἀριστοφ. Σφ. 712.